

ھومیوپاتی

مؤلفان:

دکتر رحیم محمدی

دکتر سحر چارہ ساز

پیش گفتار

آلوپاتی یا درمان به ضد یک اصطلاح قدیمی است که برای تعریف پزشکی مدرن مبتنی بر شواهد استفاده می‌شود و گاهی نقطه مقابل درمان به روش هومیوپاتی در نظر گرفته می‌شود. تفاوت‌های منطقه‌ای در استفاده از این اصطلاح وجود دارد. در ایالات متحده، این اصطلاح برای تضاد با پزشکی استئوپاتیک، به ویژه در زمینه آموزش پزشکی استفاده می‌شود. در هند، این اصطلاح برای تمایز طب مدرن از آیورودا، هومیوپاتی و سایر طب‌های جایگزین سنتی مشابه، به ویژه هنگام مقایسه درمان‌ها و داروها استفاده می‌شود. هومیوپاتی یا همسان‌درمانی یک شیوه شبه‌علمی است که توسط ساموئل هانمن در سال ۱۷۹۶ میلادی ابداع شد. بنا به ادعای طرفداران آن، هومیوپاتی یک روش درمانی بر اساس ایده "همانند، همانند را شفا می‌دهد" است که با تحریک نیروی حیاتی بیمار با داروهای هومیوپاتی، فرد را به سمت بهبودی سوق می‌دهد. بر پایه اصول نخستین هومیوپاتی هر ماده‌ای که در بدن تندرست یکسری نشانه‌های بیماری ایجاد کند در صورت تجویز به فرد بیمار با همان علائم (با مقادیر بسیار کمتر دارو) بیماری وی را درمان خواهد کرد، البته به شرط آنکه نشانه‌های موجود در بیمار و نشانه‌هایی که آن ماده دارویی می‌تواند ایجاد کند، تا حد ممکن همانند باشد. بنابراین تفکر، اگرچه بیمار تنها برای یک درد جسمی به پزشک هومیوپات مراجعه کرده‌است، ولی باید واقعیت‌های جسمی، روانی و ذهنی خود را با پزشک در میان بگذارد. مبلغین این روش چنین اظهار می‌کنند که هر بیماری که نیروی حیاتی وی از میان نرفته باشد می‌تواند از هومیوپاتی انتظار بهبود داشته باشد. با نگرش به اینکه هومیوپاتی با تحریک نیروی حیاتی بدن عمل می‌کند، چنانچه این سیستم و ساختار بدن دچار نابودی برگشت‌ناپذیر شود، امید به بهبود کاهش می‌یابد.

هومیوپاتی در سال ۱۸۱۰ میلادی توسط پزشک آلمانی به نام ساموئل هانمن بر اساس یکی از نظرات موجود در زمان سقراط (نظریه اول: درمان به وسیله داروی متضاد و نظریه دوم: درمان به وسیله داروی مشابه) به شیوه کنونی معرفی گردید. وی در طول سال‌ها تلاش بی‌وقفه توانست هومیوپاتی را توسعه دهد و از آن در درمان بیماری‌ها استفاده کند. نتیجه تلاش‌های او در کتابی به نام ارغنون پزشکی (Organon of Medicine) که حاوی تمام اصول هومیوپاتی و روش درمان به این شیوه می‌باشد، آمده

و شش بار توسط وی تکمیل و به روز شده است. داستان کشف هومیوپاتی توسط هانمن، از آنجا آغاز می شود که وی در حال ترجمه کتاب داروشناسی دکتر کولن، استاد دانشگاه ادینبورگ بود که به این جمله برخورد می کند که در آن علت تأثیر داروی گنه گنه در درمان مالاریا را به قابض و تلخ بودن آن نسبت می دهد. وی این استدلال را نمی پسندید و برای درک نحوه تأثیر گنه گنه شروع به خوردن مقادیری از آن می کند و با تعجب می بیند که علائم مالاریا در وی ظاهر می شوند. وی با تکرار مشاهدات و آزمایش های خود به این نتیجه می رسد که هر ماده ای که بتواند علائم بیماری را در یک فرد سالم ایجاد کند می تواند همان علائم را در فرد بیمار، درمان نماید و به این اصل مهم هومیوپاتی دست یافت که همواره مشابه، مشابه را درمان می کند. پس از او دانشمندان بسیاری در تکامل هومیوپاتی نقش داشته اند که می توان از دکتر بونینگ هاوزن، دکتر جیمز تایلر کنت، د. ویلیام بوریکه، د. فاتاک و دانشمندان معاصر د. راجان سانکران از هند، د. جرج ویتولکاس از یونان (برنده جایزه نوبل آلترناتیو در سال ۱۹۹۶) و دکتر مسعود ناصری از ایران نام برد.

سازمان غذا و داروی آمریکا FDA هیچ داروی هومیوپاتی را به رسمیت نمی شناسد. این روش درمانی در کشورهای انگلستان، آلمان، فرانسه، هلند، سوئد، کانادا، آمریکا، هندوستان، پاکستان، برزیل و بسیاری از دیگر کشورها خدمات درمانی به بیماران ارائه می دهند. سازمان جهانی بهداشت در کتابی تحت عنوان وضعیت حقوقی طب مکمل/سنتی در جهان به تفصیل راجع به جایگاه هومیوپاتی در نظام بهداشتی کشورهای مختلف توضیحاتی ارائه می دهد. این سازمان در سال ۲۰۰۹ سندی تحت عنوان نکات ایمنی در تهیه و تولید داروهای هومیوپاتی منتشر کرد. سازمان بهداشت جهانی در سال ۲۰۰۱ پزشکی آلپاتی را به عنوان مقوله وسیعی از اقدامات پزشکی که گاهی اوقات پزشکی غربی، زیست پزشکی، پزشکی مبتنی بر شواهد یا پزشکی مدرن نامیده می شود تعریف کرده و در یک مطالعه جهانی از این اصطلاح برای تمایز طب غربی از طب سنتی و طب جایگزین استفاده کرد. بر اساس گزارشات سازمان جهانی بهداشت در مناطق خاصی از جهان وضعیت قانونی پزشکان برابر با طب آلپاتی است و در آن جا پزشکان هم دارای گواهینامه پزشکی غربی و هم طب جایگزین هستند.

کتاب حاضر مشتمل بر اطلاعات جامعی از علم هومیوپاتی بوده و مقبولیت آن را به عنوان یک نظام درمانی به خوانندگان گرامی واگذار می‌گردد. از آنجاییکه علی‌رغم تلاش‌های زیاد، این کار هیچگاه عاری از نقص و اشتباه نیست، به همین سبب از همه خوانندگان گرامی توقع تذکر و راهنمایی را داریم.

مجموعه حاضر به همت ویرایش ادبی جناب آقای دکتر رحیم کوشش شبستری و زحمات بی‌دریغ سرکار خانم فرزانه غلامی و سایر دست‌اندرکاران محترم انتشارات طاهانگار به زیور طبع آراسته شده است. بدینوسیله از زحمات این بزرگواران سپاسگزاری می‌کنیم.

رحیم محمدی

سحر چاره‌ساز

خزان ۱۴۰۳

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
پیشگفتار	۳
فصل اول: تاریخچه بسط هومیوپاتی	۲۵
فلاسفه اولیه	۲۵
اولین بیانیه اصل هومیوپاتی	۲۶
تولد هومیوپاتی مدرن	۲۶
رفرم پزشکی	۲۸
اولین پروینگ - اصل هومیوپاتی	۳۰
بیمارستان روانی در گوتا	۳۱
ارغنون هنر درمانگری	۳۳
نبرد در لایپزیک	۳۳
اولین دلیل بر مؤثر بودن هومیوپاتی	۳۴
ماتریا مدیکا پیورا	۳۵
مجازات هومیوپات‌ها	۳۷
بیماری‌های مزمن	۳۸
سال‌های آخر زندگی هانمن (۱۸۴۳-۱۸۳۵)	۳۸
اوج هومیوپاتی	۳۹
پیشرفت‌های پزشکی رایج	۴۰
افول هومیوپاتی	۴۲
داروهای معجزه‌گر	۴۲
اشتقاق در هومیوپاتی	۴۲
احیای مجدد هومیوپاتی	۴۳
رشد هومیوپاتی در بریتانیای کبیر	۴۵
حمایت و تشویق خانواده سلطنتی از هومیوپاتی	۴۷
رشد هومیوپاتی در ایالات متحده	۴۷

فصل دوم: تهیه داروهای هومیوپاتی	۴۹
داروسازی هومیوپاتی	۴۹
منابع داروهای هومیوپاتی	۴۹
منابع گیاهی	۵۰
کل گیاه	۵۱
برگ‌ها	۵۱
گل‌ها	۵۱
ریشه‌ها	۵۲
پوست درختان	۵۲
هسته‌ها، میوه‌ها و بذور	۵۳
پیاز گل، بن‌ساقه	۵۳
جوانه‌ها و شاخه‌های جوان	۵۴
منابع حیوانی	۵۴
عناصر شیمیایی و مواد معدنی	۵۵
منابع بیولوژیکی	۵۸
مراحل تهیه داروهای هومیوپاتی	۵۸
مرحله اول: تهیه محلول مادر	۵۸
مرحله دوم: تهیه پوتنسی‌ها	۶۱
تواندارسازی (Potentisation)	۶۲
مرحله سوم: تجویز دارو	۷۳
فصل سوم: تهیه داروهای هومیوپاتی	۷۵
کیفیت داروهای هومیوپاتی	۷۵
فارماکوپه هومیوپاتی	۷۵
قانون داروها ۱۹۶۸ و ۱۹۷۱	۷۶
کیفیت دارو	۷۷
اهمیت کیفیت دارو	۷۷

۷۷.....	سیستم کنترل کیفی
۷۸.....	نظافت
۷۸.....	لباس ها
۷۸.....	شماره سری کالا (Batch Number)
۷۹.....	نمونه ها
۸۰.....	انبار کردن دارو
۸۰.....	ملاحظات عمومی:
۸۰.....	کنترل کیفی پوتنسی ها
۸۱.....	استفاده از الکل و آب
۸۲.....	تست های کیفی
۸۲.....	اختصاصات فیزیکی
۸۲.....	تست های عمومی
۸۲.....	آنالیز عناصر شیمیایی
۸۳.....	کروماتوگرافی لایه نازک:
۸۳.....	اشکال دارویی
۸۴.....	پایداری دارو و نگهداری آن
۸۵.....	پایداری و انبار نمودن محلول مادر
۸۵.....	معیارهای کیفی داروهای هومیوپاتی
۸۷.....	علائم موجود در داروسازی هومیوپاتی:
۸۹.....	فصل چهارم: فلسفه و اصول هومیوپاتی
۸۹.....	فلسفه و اصول هومیوپاتی
۸۹.....	فلسفه درمان هانمن
۹۰.....	پزشکی در قرن هجدهم
۹۱.....	کلیت علائم (مجموعه عوارض)
۹۳.....	فاکتورهای مسببه (علت ها)
۹۳.....	اصول بنیادین هومیوپاتی
۹۵.....	پرو کردن داروهای هومیوپاتی

۹۶.....	هومیوپاتی - خود واژه
۹۷.....	بیماری مصنوعی
۹۸.....	بیماری پیچیده COMPLEX DISEASE
۹۸.....	نیروی حیاتی THE VITAL FORCE
۱۰۰.....	فلسفه و اصول هومیوپاتی
۱۰۲.....	کمترین دز (Infinitesimal dose)
۱۰۲.....	(The smallest dose) کوچکترین دز
۱۰۲.....	اثرات درمانی توان دار کردن (Therapeutic effect of potentisation)
۱۰۳.....	پوتنسی های بالا (توان های بالا)
۱۰۵.....	وخامت هومیوپاتیک (Homoeopathic aggravation)
۱۰۶.....	کل شخص بیمار (The Whole person)
۱۰۶.....	سومین اصل هومیوپاتی
۱۰۸.....	نقش بیمار در درمان هومیوپاتی
۱۰۸.....	هومیوپاتی به عنوان یک طب کل نگر
۱۰۹.....	نقش پزشک هومیوپات
۱۱۰.....	فلسفه و اصول هومیوپاتی
۱۱۰.....	ارغنون پزشکی
۱۱۱.....	ماتریامدیکا پورا (Materia Medica Pura)
۱۱۲.....	مقدمه ای بر مدالیتی ها
۱۱۳.....	سرشت (Constitution)
۱۱۳.....	مقدمه
۱۱۵.....	تیپ های سرشتی (Constitutional Types)
۱۱۹.....	بیماری های مزمن
۱۱۹.....	دسته بندی و جدائی بین هومیوپات ها
۱۲۰.....	تئوری میازم ها
۱۲۲.....	میازم های سیفایلتیک و سایکوتیک
۱۲۲.....	میازم سوریک

۱۲۴	 میازم‌های مدرن
۱۲۵	 واژه‌شناسی (Terminology)
۱۲۶	 نوسودهای میازمی
۱۲۷	 میازم سوریک
۱۳۲	 دروهای ضدسوریک
۱۳۳	 سوراینوم (Psorinum)
۱۳۳	 بوهای بد (Offensive odours)
۱۳۵	 سردرد (Headache)
۱۳۶	 میازم سایکوتیک
۱۳۹	 مدوراینوم (نوسود سوزاک)
۱۴۵	 میازم سیفایلیتیک
۱۴۵	 اکسیژن‌نوئید
۱۴۹	 سیفایلینوم Syphilinum
۱۵۱	 تحلیل ساق‌ها فقط (Abrorranum)
۱۵۲	 مقایسه بین سه میازم عمده
۱۵۴	 میازم توبرکولار
۱۵۷	 توبرکولینوم (Tuberculinum)
۱۶۲	 میازم سرطان و کارسینوسین
۱۶۶	 اصول و فلسفه هومیوپاتی
۱۶۶	 قوانین درمان هرینگ
۱۶۸	 اعتبار قانون دز حداقل
۱۶۸	 قانون آرنت - شولتز ARNDT - Schultz
۱۶۸	 منحنی پاسخ دوفازی
۱۶۹	 ملاحظات عمومی در مورد درمان به روش هومیوپاتی
۱۶۹	 تخلیه Darainage
۱۷۲	 درمان‌های بسیار نزدیک به هومیوپاتی
۱۷۲	 داروهای گل بیچ

۱۷۵	 Rescue remedy	داروی نجات
۱۷۶	 Biochemic remedy	داروهای حیاتی - شیمیایی
۱۷۹		فصل پنجم: داروهای هومیوپاتی
۱۷۹	 poly crests	پلی کرسرها
۱۸۰		نام‌گذاری و فهرست‌بندی
۱۸۵		انواع داروها
۱۸۶		ضمیمه سردرد
۱۸۷		سوءهاضمه کولیک
۱۸۸		تب یونجه
۱۹۰		سرماخوردگی
۱۹۲		بلادونا - ناکس ومیکا - چمومیلا
۱۹۲	 ATROPA BELLA DONNA	
۱۹۵	 Nux Vomica	ناکس ومیکا
۱۹۸	 CHAMOMILA	چمومیلا
۱۹۹		نحوه تجویز دارو
۲۰۰		داروهای کلاسیک پوستی
۲۰۰	 (GRARHITES)	گرافیت
۲۰۳	 Sulphur	سولفور
۲۰۶	 Cuprum metallicum	مس
۲۰۷		پولساتیلا، لیکوپودیوم، لکزیس، آپیس
۲۰۷	 (pulsatilla nigricans)	پولساتیلا
۲۱۰	 lycopodium clavatum	لیکوپودیوم
۲۱۲	 (Lackesis muta)	لکزیس
۲۱۷	 APIS MELIFICA	آپیس
۲۱۸		داروهای هومیوپاتی
۲۱۹		کالکاریا کاربونیکا
۲۲۱		کولچیکوم اتومnale

۲۲۳	آرسنیکوم آلبوم
۲۲۶	توجا اکسید نتاليس
۲۲۹	تذکر مهم در مورد درمان زگیل‌ها
۲۲۹	توضیحی در مورد فهرست اسامی برخی داروها
۲۳۰	ماتریا مدیکای خلاصه در مورد برخی از داروهای مهم
۲۳۱	داروهای گروه کالیوم
۲۳۱	کالیوم آرسنیکوم (آرسنات پتاسیم)
۲۳۲	کالیوم بروماتوم (برومات پتاسیم)
۲۳۲	کالیوم کاربونیکیوم (کربنات پتاسیم)
۲۳۳	کالیوم کلریکوم (کلراید پتاسیم)
۲۳۳	کالیوم سیاناتوم (سیانات پتاسیم)
۲۳۳	کالیوم آیودیکیوم (یدید پتاسیم):
۲۳۴	کالیوم میوریاتیکیوم (کلراید پتاسیم)
۲۳۴	کالیوم نیتریکیوم (نیتрат پتاسیم)
۲۳۴	کالیوم فسفوریکیوم (فسفات پتاسیم):
۲۳۵	کالیوم سولفوریکیوم (سولفات پتاسیم):
۲۳۵	داروهای گروه منیزیوم
۲۳۵	مگنزییا کاربونیکیوم (کربنات منیزیوم)
۲۳۵	مگنز یا میوریاتیکیوم (کلراید منیزیوم)
۲۳۶	مگنز یا فسفوریکیوم (فسفات منیزیوم):
۲۳۶	مگنز یا سولفوریکیوم (سولفات منیزیوم)
۲۳۶	داروهای گروه ناچروم
۲۳۶	ناچروم آرسنیکوم (آرسنات سدیم)
۲۳۶	ناچروم کاربونیکیوم (کربنات سدیم)
۲۳۷	ناچروم میوریاتیکیوم (کلراید سدیم) نمک طعام
۲۳۷	ناچروم فسفوریکیوم (فسفات سدیم)
۲۳۷	ناچروم سولفوریکیوم (سولفات سدیم)

۲۳۸	داروهای متفرقه
۲۳۸	CROTALUS HORRIDUS (زهرمار زنگی) کروتالوس هوریدوس
۲۳۹	CACTUS کاکتوس
۲۳۹	DIGITALIS (انگشتانه) دیجیتالیس
۲۴۰	Hawthorn (berries) CRATAGUS OXYCANTHA کراتاگوس اکسیکانتا
۲۴۰	(ARNICA MONTANA) آرنیکا مونتانا
۲۴۵	داروهای مکمل و آنتی دت
۲۴۵	دروزرا
۲۴۷	(BERBERIS VULGARIS) بربریس ولگاریس
۲۴۹	(KALIUM BICHROMICUM) کالیوم بایکرومیکوم
۲۵۱	(PHOSPHORUS) فسفر
۲۵۴	(LEDUM PALUSTRE) لدوم پالوستر
۲۵۶	(CARBO VEGETABILIS) کاربوو جتایلیس
۲۵۶	(IODUM) ید
۲۵۸	(STRA MONIUM) استرامونیوم
۲۵۹	(RHUS TOXICODENDRON) رس تاکس
۲۶۲	داروهای مکمل و آنتی دت ها
۲۶۲	(Argentum Nitricum) آرجنتوم نایتریکوم
۲۶۵	(CONIUM MACULATUM) کانیوم ماکولاتوم
۲۶۹	(CACTUS GRANDIFLORUS) کاکتوس
۲۶۹	(KALMIA LATIFOLIA) کالمیا
۲۶۹	(SPIGELIA) اسپیجلیا
۲۷۰	(ACONITE) آکونایت
۲۷۰	Lachesis لکزیس
۲۷۰	(Lilium tigrinum) لیلیوم تیگرینوم
۲۷۱	(Arsenicum Album) آرسنیکوم آلبوم
۲۷۱	(AURUM MET) طلا

۲۷۱	 CRATAEGUS OXYM	کراتاگوس
۲۷۱		نوسودهای مفید در درمان درگیری‌های قلبی
۲۷۲		سایر داروهای مفید برای درگیری‌های دستگاه قلبی - عروقی
۲۷۲		درگیری‌های معمول قلبی و داروهای مربوطه
۲۷۴	 Palpitation	داروهای تپش قلب
۲۷۵		داروهای مربوط به اختلالات نبض
۲۷۵		درمان هومیوپاتی سیستم عصبی مرکزی
۲۷۸		درگیری‌های معمول سیستم عصبی مرکزی و داروها
۲۸۱		تومورهای مغزی
۲۸۲		انواع تشنج
۲۸۳	 (CHOREA)	بیماری هانتینگتون
۲۸۴		چاقی
۲۸۶		دیابت
۲۸۷		گواتر
۲۸۸		کلاپس و شوک
۲۸۹		غش کردن
۲۹۰		آلرژی‌های غذایی
۲۹۱		آمنوره (قطع عادت ماهیانه)
۲۹۲		دیسمنوره (قاعدگی دردناک)
۲۹۳		ناباروری
۲۹۴		آندومتروز
۲۹۴		در دیسمنوره:
۲۹۴		در خونریزی‌های زیاد
۲۹۵		فیبروئید رحمی
۲۹۵		فیستول رکتواژینال
۲۹۵		بیماری‌های آمیزشی
۲۹۵		سوزاک

۲۹۸	التهاب پیشابراه (Urethritis).....
۲۹۸	لوکوره.....
۲۹۹	خارش (PRURITIS).....
۳۰۰	تومورها (شامل انواع کیست، پولیپ و کارسینوما).....
۳۰۰	بیماری صبحگاهی (Morning sickness).....
۳۰۱	سقط جنین.....
۳۰۲	بهر روز رسانی (UPDATE).....
۳۰۲	پژوهش در هومیوپاتی.....
۳۰۳	تشدید هومیوپاتی (وخامت هومیوپاتی).....
۳۰۴	نیروی حیاتی.....
۳۰۴	هومیوپاتی رایانه‌ای.....
۳۰۵	کنترل کیفی در هومیوپاتی.....
۳۰۶	درمان میازم‌ها با نوسودها.....
۳۰۷	فصل ششم: درمان هومیوپاتی
۳۰۸	حوادث.....
۳۰۸	زخم‌ها و اسپرین (پیچش یک مفصل همراه با پارگی نسبی برخی رباط‌ها).....
۳۰۹	زخم‌های سرد.....
۳۱۰	سوء هاضمه.....
۳۱۰	انواع سوختگی‌ها.....
۳۱۱	مسمومیت‌ها و نیش حشرات.....
۳۱۱	اسپرین و تنش (Sprains and strains).....
۳۱۱	انواع زگیل‌ها.....
۳۱۲	مقدمه‌ای بر آناتومی و فیزیولوژی.....
۳۱۲	۱- بدن انسان.....
۳۱۳	دستگاه گردش خون شامل.....
۳۱۳	خون:.....
۳۱۴	قلب.....

۳۱۵	 دستگاه هاضمه
۳۱۷	 دستگاه تنفسی
۳۱۷	 تنفس
۳۱۸	 دستگاه ادراری
۳۱۸	 دستگاه اسکلتی، عضلانی
۳۱۸	 دستگاه عصبی
۳۱۹	 دستگاه درون‌ریز (آندوکراین)
۳۱۹	 دستگاه تولید مثلی
۳۲۱	 فصل هفتم: مدالیتی‌ها
۳۲۲	 طبقه‌بندی مدالیتی‌ها
۳۲۳	 ۱- مدالیتی‌های فیزیکی
۳۲۳	 ۳- مدالیتی‌های زمانی
۳۲۳	 مطالعه مورد بیماری (CASE STUDY):
۳۲۵	 فصل هشتم: مقدمه‌ای بر آسیب‌شناسی و هومیوپاتی
۳۲۵	 تعاریف
۳۲۶	 ماهیت بیماری - از دید هومیوپاتی
۳۲۷	 علت بیماری (اتیولوژی)
۳۲۸	 بیماری حاد / مزمن:
۳۳۰	 عفونت INEFCTION
۳۳۱	 انواع عفونت
۳۳۱	 ایمنی
۳۳۲	 بیماری‌ها
۳۳۵	 فصل نهم: پوتنسی‌ها (Potencies)
۳۳۵	 مقدمه
۳۳۶	 ماهیت پوتنسی‌ها
۳۳۸	 پوتنسی‌های دارای اولویت

۳۳۸	راهنمای ویژه در خصوص انتخاب پوتنسی در عمل
۳۴۱	پوتنسی‌های ذخیره‌ای
۳۴۱	فرضیه جونز (Gohn's Hypothosis)
۳۴۳	رویکردهای کنتی و هیوزی در مورد پوتنسی‌ها
۳۴۴	یادآوری
۳۴۵	برخی از قواعد کلی
۳۴۷	فصل دهم: نوسودها آیسودها و سارکودها
۳۴۷	نوسودها NOSODES
۳۴۹	شیوه نام‌گذاری اصطلاحات
۳۴۹	دزاژ و پوتنسی
۳۴۹	نوسودهای روده‌ای
۳۵۰	عمل نوسودهای روده‌ای
۳۵۱	داروهای مرتبط
۳۵۲	تجویز نوسودهای روده‌ای
۳۵۳	نوسودهای روده‌ای
۳۵۳	دیس کو. DYS CO.
۳۵۴	باسیلوس شماره ۷ (BACVLLUSNO 7)
۳۵۵	گارتنر باخ (GAERTNER (BACH)
۳۵۶	سایکوتیک کو (پترسون). (PATERSON) SYCOTIC CO.
۳۵۸	موتابایل MUTABILE
۳۵۸	فکالیس FAECALIS
۳۵۹	نوسودهای روده‌ای - خلاصه نکات کلیدی
۳۵۹	آیسودها (ISODES)
۳۶۰	سارکودها (SARCODES)
۳۶۰	مقدمه‌ای بر گرفتن کیس
۳۶۰	اصول هومیوپاتی
۳۶۱	گرفتن کیس

۳۶۳	فصل یازدهم: ارگانوتراپی، جموتراپی و لیتوتراپی
۳۶۳	ارگانوتراپی ORGANOTHERAPY
۳۶۴	اصول ارگانوتراپی
۳۶۵	تجویز
۳۷۲	جموتراپی (Gemmotherapy)
۳۷۲	درناژ - تخلیه (Drainage)
۳۷۴	شیوه درمان استئوآرتروز در جموتراپی
۳۷۵	لیتوتراپی (Lithotherapy)
۳۷۶	شلاته شدن (Chelation)
۳۷۷	شیوه درمان در لیتوتراپی
۳۷۹	فصل دوازدهم: مطالعه مورد بیماری (کیس)
۳۷۹	مقدمه‌ای بر رپرتوریزه کردن و کیس گرفتن
۳۷۹	تاریخچه و سوابق مورد بیماری
۳۷۹	مقدمه
۳۸۱	میگرن
۳۸۱	درد در انتهاها
۳۸۲	درگیری پوست
۳۸۳	عدم تحمل نگهداری ادرار
۳۸۳	سرفه خشک
۳۸۴	سرماخوردگی‌های مکرر
۳۸۴	اختلالات نوروتیک (روان رنجوری)
۳۸۵	فقدان داغدیدگی
۳۸۵	نزله
۳۸۵	نورآلرژی (Neuro-allergy)
۳۸۶	اخذ کیس (CASE TAKING)
۳۸۶	تعلیمات هانمن

۳۸۹		مقدمه‌ای بر رپرتوریزه کردن
۳۹۰		نمره علائم
۳۹۱		اختصارات رپرتوری
۳۹۱		کلمات مترادف (Synonyms)
۳۹۲		اخذ کیس و تجربیات درمانگاهی
۳۹۲		چند راهنمایی در مورد اخذ کیس و ارائه نحوه مطالعه کیس‌ها
۳۹۳		هنگام معاینه یک مورد
۳۹۴		بروشور پیشنهادی برای معرفی مقدماتی هومیوپاتی برای بیمار
۳۹۶		تاریخچه خانوادگی
۳۹۶		تاریخچه بیمار
۳۹۶		سرشت، اختصاصات جسمی
۳۹۷		اختصاصات ذهنی
۳۹۸		اختصاصات روانی
۴۰۰		خواب
۴۰۱		سر
۴۰۱		بینی:
۴۰۱		صورت
۴۰۱		دندان
۴۰۲		دهان
۴۰۲		گلو
۴۰۲		عطش
۴۰۲		اشتها
۴۰۳		هاضمه
۴۰۳		مدفوع
۴۰۴		ادرار
۴۰۴		CNS (سیستم عصبی مرکزی):
۴۰۴		ریه‌ها

۴۰۴	قلب
۴۰۵	گردن / نخاع
۴۰۵	اندام حرکتی / مفاصل
۴۰۵	پوست
۴۰۵	انتهاها
۴۰۶	دما:
۴۰۶	در مورد خانم‌ها
۴۱۱	فصل سیزدهم: سرکوب (توقف) علائم و تسکین موقت
۴۱۳	رویکرد میازمی سرکوب درمانی
۴۱۴	چند مثال از سرکوب درمانی
۴۱۶	تسکین موقت (Palliation)
۴۲۰	درمانگاه هومیوپاتی
۴۲۳	فصل چهاردهم: تجویز داروهای هومیوپاتی
۴۲۳	رپرتوریزه کردن
۴۲۳	نقش پزشک هومیوپات
۴۲۴	مدیریت مورد بیماری (کیس)
۴۲۶	تجویز سرشتی و تجویز بر اساس شواهد آسیب شناسی
۴۲۶	تجویز بر اساس شواهد آسیب شناسی (پاتولوژیکی)
۴۲۸	داروهای ترکیبی
۴۳۰	داروهای اختصاصی (تخصصی)
۴۳۰	دزاژ
۴۳۳	پیش آگهی (پروگنوز)
۴۳۳	رپرتوریزه کردن
۴۳۸	درمان:
۴۳۹	مطالعه مفصل یک مورد بیماری
۴۴۰	سابقه پزشکی:

۴۴۱	 سابقه خانوادگی
۴۴۲	 تاریخچه زندگی بیمار
۴۴۳	 تحلیل مورد بیماری
۴۴۳	 تأثیرات میازمی
۴۴۴	 علائم برای رپرتوریزه کردن
۴۴۴	 علائم جسمی / علائم اختصاصی
۴۴۶	 رپرتوریزه کردن
۴۴۷	 پیش آگهی
۴۴۹	 اخذ کیس
۴۴۹	 مثالی از یک مورد بیماری
۴۵۳	 فصل پانزدهم: پژوهش در هومیوپاتی
۴۵۳	 مقدمه
۴۵۴	 چشم انداز پژوهش در هومیوپاتی
۴۵۴	 ۱- پروینگ داروهای جدید هومیوپاتی
۴۵۴	 ۲- مکانیسم درمانی هومیوپاتی
۴۵۵	 ۳- دلایل مؤثر بودن هومیوپاتی
۴۵۶	 آزمون‌های درمانگاهی هومیوپاتی
۴۵۸	 آزمون‌های اولیه هومیوپاتی
۴۵۸	 سوختگی گاز خردل
۴۵۸	 التهاب مثانه
۴۵۹	 کوفتگی‌ها
۴۵۹	 آزمون‌های درمانگاهی انجام یافته در سال‌های اخیر
۴۵۹	 میگرن
۴۶۰	 تب یونجه
۴۶۱	 فیبروزیت
۴۶۲	 پژوهشهای پایه
۴۶۴	 پژوهشهای هومیوپاتی در دهه های گذشته

۴۶۴	پژوهش در مورد آرніка (۱۹۹۵-۱۹۹۶)
۴۶۴	آزمون نخست
۴۶۴	آزمون دوم (۱۹۹۵)
۴۶۵	آزمون سوم
۴۶۶	پژوهش بین‌المللی
۴۶۸	مقدمه
۴۶۹	چرخه مالاریا
۴۶۹	درمان آلویپاتی مالاریا
۴۷۰	درمان هومیوپاتی مالاریا
۴۷۳	مطالعات آزمایشگاهی
۴۷۴	ماشین آتنی
۴۷۵	فصل شانزدهم: هومیوپاتی رایانه‌ای
۴۷۵	مقدمه
۴۷۶	کاربردهای رایانه در هومیوپاتی
۴۷۷	A) سامانه RADAR
۴۸۰	B) برنامه RADAR
۴۸۱	C) برنامه مک رپرتوری (Macrepertory)
۴۸۴	پژوهشهای مرجع (Reference works)
۴۸۶	آموزش برخط رایانه‌ای (Online Education and Training)
۴۸۶	پژوهشهای رایانه‌ای با پوتنسی‌های مایع
۴۸۷	ضمیمه
۴۸۷	واژه‌نامه اصطلاحات رایانه‌ای
۴۹۳	خلاصه آنچه گذشت
۴۹۳	اشاره مقدماتی بر اصل هومیوپاتی
۴۹۵	تهیه داروهای هومیوپاتی
۴۹۶	کیفیت دارو
۴۹۶	اصول هومیوپاتی

٤٩٨	قوانین درمان هرینگ (قوانین هرینگ در مورد جهت سیر درمان)
٤٩٩	پلی کرست ها
٤٩٩	مدالیتی ها
٥٠٢	پوتنسی ها
٥٠٣	بیوتراپی Biotherapies
٥٠٣	گرفتن کیس
٥٠٥	رپرتوریزه کردن
٥٠٦	پژوهش در هومیوپاتی
٥٠٧	هومیوپاتی رایانه ای
٥٠٩	منابع

فصل اول

تاریخچه بسط هومیوپاتی

فلاسفه اولیه

اصل پایه‌ای هومیوپاتی به‌عنوان یک نظام درمانی در یونان توسط پزشک مشهور آن دوران، بقراط (۴۶۰ تا ۳۵۰ قبل از میلاد) که پدر علم پزشکی نام گرفته است، مطرح گردید. او چنین می‌نویسد: "توسط چیزهای مشابه، یک بیماری ایجاد شده و از طریق کاربرد همان‌ها نیز آن بیماری درمان می‌شود" بقراط به طریقی غیرمستقیم قابلیت طبیعی بدن در درمان خود را با نوشتن این مطلب مشخص نمود که هدف درمان پزشکی حذف موانع به‌منظور بهبودی افراد است. او همچنین از علائم یک بیماری به‌عنوان حالتی از نیروهای درمانگری طبیعت یاد می‌کند.

دومین شخص بعد از بقراط از میان بنیانگذاران هومیوپاتی، پزشک یونانی دیگری بود به نام گالن (۱۳۰ تا ۲۰۰ بعد از میلاد) او که متبحر در آناتومی و فیزیولوژی بود در مورد درمان طبیعی با مشابه‌ها مطالبی نوشته است. جالینوس به مدت هزار سال به‌عنوان مرجع پزشکی مطرح بود ولی در طول این دوره پیشرفت قابل توجهی حاصل نشد. در طول قرون ۱۵ و ۱۶ میلادی زمانی که پزشکی به‌عنوان یک مطالعه علمی به‌آرامی توسعه می‌یافت، یک پزشک سوئیسی و رهبر تحول پزشکی آناتومی دوران، بنام

دکتر تئوفاستوس فون بومباست (۱۵۴۱-۱۴۹۳) که با نام مستعار پاراسلسوس شناخته می‌شود. اصول درمان با داروهای ضد را رد نمود و بیان کرد که مشابه‌ها باید با مشابه‌ها درمان شوند. او همچنین اعتقاد داشت که هر عضو مریض داروی مرتبط با خودش در طبیعت را دارد. اما نظیر اسلاف خود استدلال او به میزان زیادی بر پایه درک مستقیم خود (اصطلاحاً شهودی) استوار بوده و فاقد رویکرد علمی دقیقی بود.

اولین بیانیه اصل هومیوپاتی

اولین بیانیه دقیق اصل بنیادین هومیوپاتی در اوایل قرن هفدهم توسط پزشک دانمارکی، دکتر جورج استال که با الهام از فرضیات پاراسلسوس گرفته شده بود، ارائه گردید.

او چنین می‌نویسد: "درمان با داروهایی که عمل ضد دارند، برعکس آن‌چیزی است که باید باشد. من متقاعد شده‌ام که بیماری با داروهایی که ابتلائات مشابهی تولید می‌کنند، هم ایجاد می‌شود و هم درمان می‌گردد! باز هم دیدگاه‌های او فاقد پایه‌های علمی بود از این رو از سوی جامعه و حرفه پزشکی آن دوران نادیده انگاشته شد. حرفه‌ای که به میزان زیادی متکی به روش‌های سخت‌گیرانه درمانی پورگاتیو (مسهل و پاک‌کننده) بود.

این شیوه شامل موارد زیر می‌شد: رگ زدن یا خون‌گیری (حجامت) قی‌آورهای که واقعاً معده را آزار می‌دادند، ملین‌ها و دزهای زیادی از داروهایی که اغلب سمی بودن بسیاری از آنها عوارض جانبی جدی و شدیدی را ایجاد می‌کردند.

تولد هومیوپاتی مدرن

فرضیه بنیادین درمان "مشابه با مشابه" (که از داروهایی استفاده می‌کند که قابلیت ایجاد علائم مشابه موجود در فرد بیمار را در شخص سالم دارند) بدون هیچ توسعه و تکاملی به همان صورت باقی ماند. اگر چه این فرضیه تقریباً از دو هزار سال پیش شناخته شده بود، ولی هرگز تحت مطالعه سیستماتیک و علمی قرار نگرفت و به هیچ وجهی نیز در عمل پیاده نشد: این فرضیه به‌عنوان نطفه‌ای از یک ایده

باقی ماند. بنیانگذار سیستم مدرن درمان هومیوپاتی یک پزشک نابغه آلمانی بنام دکتر ساموئل هانمن بود.

او در دهم آوریل سال ۱۷۵۵ در شهر کوچک میسن (Meissen) در ساکسونی (شرق آلمان) دیده به جهان گشود. او پسر کریستین و جووانا هانمن بود. نام او را کریستین فریدریش ساموئل نهادند. او دوران کودکی خود را تحت انضباط پدر که از او معیارهای اخلاقی بالایی را انتظار داشت، گذراند. او یک دانش آموز نابغه در دبیرستان میسن بود و در سال ۱۷۷۵ برای تحصیل در پزشکی وارد دانشگاه لایپزیک گردید.

او به زودی از پزشکی آن دوران زده شد و تحصیل در شیمی را پی گرفت، پس از دو سال دانشگاه را ترک نمود، بعد از اقامت در وین و ترانسیلوانی، جایی که تحصیل در رشته زبان را ادامه می داد (در این زمان او مسلط به زبان های آلمانی، لاتین، یونانی، انگلیسی، فرانسوی و اسپانیولی شده بود) تصمیم گرفت که تحصیلات پزشکی خود را در دانشگاه ارلانگن ایالت باواری تکمیل کند. بدون شک این دانشگاه به واسطه این که یکی از دانشگاه های متعدد و مستقل آن زمان از نظر فکری بود، در جذب او برای ادامه تحصیل مؤثر بوده است. در این دانشگاه یک روح منتقدانه و بیدارکننده از نظر اجتماعی، سیاسی وجود داشت و یک جریان روشن فکری بر آن حاکم بود و این برخلاف رویکرد سنتی و کوتاه بینانه دانشگاه های قدیمی تر بود. این روح انتقادی و بیدارکننده با شخصیت و خلق و خوی ساموئل هانمن سازگاری داشت. او درجه دکتری پزشکی خود را در دهم آگوست ۱۷۷۹ دریافت کرد.

او کار خود را به عنوان یک پزشک در هتستد که یک شهرک استخراج سنگ معدن مس واقع در دامنه های کوه های هارتز بود، آغاز کرد. شرایط زندگی نکبت بار معدن چیان و خانواده هایشان و عدم توانایی او در مهیا نمودن درمان مؤثر و انسانی برای این افراد فقیر و تهیدست، سبب یاس و نومیدی هانمن گردید. حرفه پزشکی در آن زمان براساس خارج نمودن مرض از بدن استوار بود. رگ زدن یا خون گیری (حجامت) چیزی جز مانیا نبود. متون پزشکی آن دوران به میزان زیادی بر حجامت اصرار داشتند، تا این که بیماری پس بیافتد (غش کند) و حتی در بیماری هایی نظیر سیاه سرفه و شرایطی نظیر

بارداری، خود قربانی، حجامت شده و به‌طور مکرر و متناوب چند ده زالوی مکنده خون نیز بر بدن آنها می‌انداختند.

پورگاسیون (پاک نمودن بدن از مرض با مسهل‌ها) که شامل قی‌آورهای آزاردهنده معده، ملین‌های قوی و تنقیه می‌شد به‌عنوان ادامه درمان اعمال می‌گردید. درنهایت اگر بیمار در اثر این شیوه درمانی از پا در نمی‌آمد، دزهای بالایی از داروهای سمی تجویز می‌گردید. جای تعجب نیست که هانمن اعتقاد داشت که بیشتر مردم در اثر درمان می‌مردند تا در اثر بیماریشان.

نه ماه بعد هانمن آنجا را به قصد Dessau ترک کرد. هانمن در آن زمان چنین نوشت: "در هتستد رشد جسمی و ذهنی غیرممکن است" به تبعیت از نظام اجتماعی آلمان در آن زمان، هانمن به‌طور مرتب از داروخانه‌های محلی دیدن می‌کرد. در این جا بود که او به شیمی علاقمند شد. با دختر ناتنی یک عطار بنام جووانا کوهلر که یک دختر زیبای هفده ساله بود، آشنا شد و یک سال بعد با او ازدواج کرد. هانمن مدت زیادی در Dessau نماند و پس از مدت کوتاهی به یک قصبه کوچک و روستایی در Gommern عزیمت نمود. اگر چه او از زندگی خود با همسرش و دخترش (Henriette) لذت می‌برد و بسیار خوشنود بود اما بار دیگر از حرفه پزشکی که در پیش گرفته بود. ناامید گردید. افراد منطقه ییلاقی Gommern داروهای محلی خود را به دکتر جوان غریبه ترجیح می‌دادند.

رفرم پزشکی

در گومرن هانمن شروع به ترجمه کتب نمود تا کمک خرجی برای معاش وی باشد. او همچنین اولین مقاله پزشکی خود را که تحت‌عنوان: دستورالعمل‌هایی برای درمان بیماری‌های قدیمی (کهنه) در لایپزیک آلمان در سال ۱۷۸۴ منتشر شد، نوشت.

این مقاله به‌طور آشکاری بیزاری و ناخشنودی او (از پزشکی آن دوران) را نشان داد. هانمن در این مقاله مردم را تشویق به نیاز به بهداشت محیط، هوای پاک، خواب کافی، فعالیت بدنی منظم و تغذیه مناسب و معقولانه نمود. او پیشنهاد کرد که خانه‌ها باید با فاصله از هم بنا شوند و از نور و هوای پاک

کافی برخوردار باشند و فاضلاب باید به نحو مناسبی دفع شود. در همه این مسائل او بسیار جلوتر از زمان خود بود. این مقاله همچنین بشارت از ... حیاتی او برای یافتن یک سیستم پزشکی انسانی توأم با ملاحظت و مبارزه جهت پذیرش آن در برابر نیروهای غافل، متعصب و واکنش دهنده می داد. الگوی دیگری از زندگی بعدی وی زمان که در حیرانی و سرگشتگی مداوم به شهر باستانی درسدن مرکز ایالت ساکسونی عزیمت کرد، بنا نهاده شد.

در درسدن جوانا اولین پسر خود را به دنیا آورد (بنام فریدریش) و هانمن مطالعات خود در شیمی و پزشکی را از سرگرفت در حالی که کتاب های بیشتری از زبان های فرانسوی، انگلیسی لاتینی و یونانی به زبان بومی خود (آلمانی) ترجمه می کرد تا کمک خرج او باشد.

او به زودی دوستان جدیدی یافت که از جمله می توان دکتر ساموئل واگنر را نام برد که وقتی در بستر بیماری افتاد به هانمن توصیه کرد، در پست او به عنوان قائم مقام که مسئول بهداشت پزشکی شهر درسدن بود، فعالیت کند. مسئولیت های وسیع این پست به هانمن سی و سه ساله تجارب ارزنده ای بخشید. چند سال بعد او کتابی تحت عنوان "دوست سلامتی" نوشت که در لایپزیک در سال ۱۷۹۵ منتشر شد، در این کتاب او تجارب خود در درسدن را ترسیم نموده بود. پس از مرگ دکتر واگنر، او به دنبال کار ثابتی بود که البته این اقدام او، توفیقی نداشت. هانمن به مدت ۴ سال در درسدن مشغول ترجمه کتاب بود. او به حدی رسید که به متون ترجمه شده، شرح می نوشت. این شرح چیزی بود نشأت گرفته از علم او به شیمی و عدم اطمینان به داروسازان و خلوص داروهای تجویز شده آن دوران. او همچنین مقالات بسیاری در باب پزشکی و شیمی در این مدت نوشت و نیز دو کتاب که یکی درباره مسمومیت با آرسنیک و دیگری در باب تشخیص و درمان بیماری های آمیزی بود، تالیف نمود.

هر دو کتاب بر اساس کارهایی بود که در دفتر بهداشت پزشکی شهر انجام داده بود. هر دو کتاب مورد انتقاد زیادی واقع شد.

در پایان سال ۱۷۸۹ بواسطه ناکامی دریافتن یک شغل ثابت، هانمن و خانواده اش به لایپزیک رفتند. تا

این زمان او به حرفه پزشکی به عنوان یک شیوه ناخالص، وحشیانه و بی حاصل می نگریست، دیدی که دشمنی مسئولان پزشکی را بر می انگیزد و او و خانواده اش را در رنج و مشقت می انداخت. در پنج سال بعد نیز خانواده هانمن تقریباً بدون هدف از جایی به جایی دیگر نقل مکان می کردند. از لایپزیک به یک روستا در حومه شهر. حالا برای بار هفتم هانمن تهیدست، با نور شمع در پشت یک پرده مشغول نوشتن بود:

"من در یک اتاق تا ساعات اولیه صبح در حال نوشتن هستم به طور کامل از چند سال گذشته حرفه پزشکی خود را رها کرده ام، قوت روزانه من با نوشتن تامین می گردد. من جایی می خواهم که بتوانم کاملاً ساکت و آرام با خانواده خود زندگی کنم و با وجود این بتوانم دانش خود را به عنوان یک محقق توسعه دهم. چهار دختر و یک پسر به همراه همسرم به زندگی من طعم خاصی می بخشند."

اولین پروینگ - اصل هومیوپاتی

در همین ایام سخت بود که هانمن تجربه ای اندوخت که اساس سیستم درمانی او را تشکیل می داد (هومیوپاتی) و عصر تازه ای را در پزشکی می گشود. این تجربه زمانی حاصل شد که او در حال ترجمه یک کتاب از زبان انگلیسی به آلمانی بود که توسط پزشک برجسته اسکاتلندی دکتر ویلیام کولن نگاشته شده بود. کتابی تحت عنوان "رسال های در باب ماتریا مدیکا" مبحثی در مورد داروی سینکونا یا برگ درخت پروئی (Cortex peruvianus) نوشته شده بود. این دارو برای درمان مالاریا برای نخستین بار در آمریکای جنوبی و سپس در اروپا مورد استفاده قرار گرفته بود. زمانی که او به مدت چند روز دزهای بالا از این دارو را مصرف نمود، جرقه این تجربه زده شد. او بدقت علائم را نوشت: پاها و نوک انگشتانش سرد شد. او خواب آلود گردید، قلبش دچار تپش شد، نبض او سریع تر شد، او در تمام اعضای حرکتی خود احساس لرز می کرد، عطش داشت و گونه ها برافروخته شده بود علائم فقط به مدت چند ساعت دوام داشت و هر وقت که دز را تکرار می کرد علائم دوباره ظاهر می شدند. بنابراین داروی سینکونا که توسط فرد سالمی مصرف شده بود، علائم مشابه بیماری مالاریا ایجاد

می‌کرد (همان مرضی که این دارو برای درمان آن به کار می‌رفت) هانمن در کتابش چنین اشاره می‌کند "پوست درخت سینکونا که برای درمان تب نوبه (مالاریا) بکار می‌رود، چون می‌تواند علائم مشابه به علائم تب تویه را در فرد سالم ایجاد نماید، پس می‌تواند مالاریا را درمان کند."

او بدین وسیله فرضیه بنیادین هومیوپاتی را بنا نهاد، فرضیه‌ای که قبلاً توسط بقراط، گالن، استال و پاراسلسوس از پیش مطرح شده بود.

آنچه که واضح می‌باشد این است که او در ابتدا به اهمیت کامل کشف خود در آن زمان پی برد، چنان‌که در تفسیری که به کتاب کولن داشت، مجدداً حملات خود را به حرفه پزشکی آن دوران (خون‌گیری، داروهای تب، رژیم غذایی ضعیف‌کننده بدن، ملین‌ها، تنقیه و نظایر آن) مطرح نمود.

علی‌رغم حملات عمومی که بر علیه حرفه پزشکی داشت، بخصوص در روزنامه "Der Anzeigar" که در گوتا منتشر می‌شد، نقش هانمن در علم، در سال ۱۷۹۱ زمانی که به عضویت در انجمن اجتماعی لایپزیک و آکادمی علوم میتر انتخاب شد، مشخص گردید. اما مخالفت بر علیه هانمن توسط پزشکان آلمانی به دلیل نگاه انتقادی او شدت بیشتری یافت.

بیمارستان روانی در گوتا

در بهار سال ۱۷۹۲، هانمن به منطقه گوتا به عنوان مدیر بیمارستان روانی عزیمت نمود. این پیشنهاد به واسطه دوستی او با سردبیر روزنامه Der Anzeigar بنام R.Z.Beeka به او داده شد. بانی خیر این پیشنهاد دوک ارنست از گوتا بود که اقامتگاه شکارگاهی خود را در اختیار این بیمارستان قرار داده بود. احتمالاً پیشنهاد دوک به هانمن بخاطر بیماری روانی دوست قدیمی او بنام Herr kloekenbring که یک سیاستمدار برجسته در هانور بود، باشد. در هر صورت کلاکنبرگ تنها مریض هانمن بود. هانمن با توجه به رویکرد ابداعی خود درمان بیرحمانه افراد روانی را که در آن زمان امری غالب و رایج بود را رد کرد. در آن زمان این افراد در سلول‌هایی شبیه سیاه‌چال به زنجیر کشیده شده بودند و زیر شلاق و تازیانه قرار می‌گرفتند. این افراد فقط روزهای یکشنبه آزاد می‌شدند. روزی که

ملاقات کنندگان از بیمارستان آنها را اذیت می کردند و به آنها سنگ می زدند تا کمی سرگرم شوند و تفریح کنند.

در عوض هانمن یک درمان توأم با رأفت را بنا نهاد. او با مریض خود ارتباط برقرار می کرد و اعتماد او را جلب می نمود. باز هم می بینیم، هانمن نشان داد که جلوتر از زمان خود بوده است. بیمار هانمن درمان شد، هانمن به شمال MOLSCHLEBEN رفت، جایی که او کار نویسندگی خود را از سر گرفت. کتاب او تحت عنوان "فرهنگ داروسازی" در چهار جلد زمینه جدیدی را در تهیه داروها گشود. روش هایی که او شرح داده شیوه های مدرن را که بسیار دقیق بودند، پیش بینی کرده بود و بسیاری از توصیه های او شامل کنترل تولید و کیفیت آن در سیستم (GMP) Good Manufacturing Practice که امروزه توسط بسیاری از دولت مردان در سراسر دنیا رسمیت دارد، هنوز هم لحاظ می شود. خوشحالی و شادمانی هانمن هنگام تولد دومین فرزند پسرش، ارنست، دیری نپایید. کودک او هنگامی که درشکه آنها در نقل مکان به گوتینگن واژگون گردید، کشته شد. هانمن در سال های پیش روی خود دچار مصائب بسیاری شد و در دو پیش آمد جداگانه دو دختر او به قتل رسیدند و پسر بزرگترش دچار بیمار روانی شد. زندگی توأم با سرگشتگی او به مدت سیزده سال ادامه یافت، زندگی در دوازده شهر کوچک مختلف همراه با خانواده اش که روزه روز بچه هایش بزرگ تر می شدند. در این مدت از سال ۱۷۹۳ تا ۱۸۰۵، فقط نوشته های درخشان هانمن پیشرفت او را رقم می زد. او چندین مقاله نوشت از جمله مقاله ای تحت عنوان «اصول جدید برای تعیین قدرت درمانی داروها» که در ژورنال پزشکی هوفلند در سال ۱۷۹۶ چاپ گردید.

او نوشت: باید تا آنجایی که امکان دارد به طور منطقی آزمایش های دارویی را بر روی خود انسان انجام داد، فقط با این شیوه (پروینگ) می توان ماهیت واقعی و اثرات حقیقی ماده دارویی را کشف نمود. هر داروی مؤثری، در بدن آدمی بیماری ایجاد می کند که منحصر به خودش است. باید از طبیعت تقلید نمود که بارها و بارها مشاهده شده است که چگونه درمان می کند.

ارغنون هنر درمانگری

Torgau واقع در رود Elbe چنان‌که هانمن می‌گوید، اقامت‌گاه موقت بعدی او بود زمانی که او در اوایل سال ۱۸۰۵ در آنجا اقامت گزید، کار ترجمه را از سر گرفت. انتشار چندین مقاله در نهایت منجر به انتشار کتاب "ارغنون طب منطقی (Oranone der Rationellen)" در سال ۱۸۱۰ توسط انتشارات آرنولد در درسدن گردید، که جوهره و نمونه کامل تمامی کارهای قبلی او بود. وی در بازبینی بعدی عنوان کتاب را به "ارغنون هنر درمانگری" تغییر داد.

امروزه ارغنون هانمن هنوز هم در سراسر دنیا به‌عنوان مرجع اصلی طب هومیوپاتی به شمار می‌رود. این کتاب شش بار تجدیدنظر شد و به ده زبان نیز ترجمه شده است (در سال ۱۳۷۸ توسط جناب آقای احمد ارژمند از روی نسخه انگلیسی به زبان فارسی نیز ترجمه شده است) اصل بنیادین هومیوپاتی تحت‌عنوان قانون مشابه‌ها که هانمن با جمله معروف *similia similibus curentur* (مشابه را با مشابه درمان کنید) بیان کرده است، در هومیوپاتی یک اصل بدون تغییر است. هانمن در ارغنون تعبیر خاص خود از درمان را چنین بیان می‌کند:

"والاترین و تنها وظیفه طبیب بازآوردن سلامت - یا آن گونه که مصطلح است - شفا بخشیدن به بیماران است، بلندترین آرمان درمانگری عبارت است از بازگرداندن سلامت به‌سرعت و برای همیشه با دور کردن مرض و نابود کردن تمامی آن از کوتاه‌ترین، مطمئن‌ترین و کم‌آسیب‌ترین راه، طبق اصولی که به روشنی قابل درک باشد". "هر دارو از میان علائمی که در فرد سالم ایجاد می‌کند، اگر بیشتر آنها در یک بیماری خاص وجود داشته باشد، از این رو خاصیت درمان همان بیماری را با سریع‌ترین، کامل‌ترین و پایدارترین وجه دارد."

نبرد در لایپزیک

در زمستان ۱۸۱۰-۱۱ هنگامی که انتقاد علیه ارغنون هانمن از سوی مجموعه پزشکی در حال گسترش بود، ناپلئون بناپارت در حال تدارک برای غلبه بر روسیه بود، استراتژی او ایجاد یک خط دفاعی در

طول رود Elbe به منظور بازنگهداشتن مسیر از طرف Danzig (محلّی که نیروی او در آنجا مستقر بودند) بود. شهر Torgau به میزان زیادی مستحکم شده و برج‌های عظیمی برای محافظت پل ساخته بودند (بر روی همین پل، جنگ جهانی دوم، زمانی که سربازان آمریکایی و روسی در سال ۱۹۴۵ دست همدیگر را فشردند، پایان یافت).

فعالیت‌های خصمانه علیه هانمن سبب شد که او پس از یک تلاش ناموفق برای احراز یک پست در دانشگاه کاتینگن مجدداً آنجا را ترک کند و این بار به لایپزیک برود.

او در این زمان در حال آغاز سخت‌ترین و تلخ‌ترین مرحله زندگی‌اش بود. مشکلات شخصی، جنگ و آزار و اذیت به واسطه عقایدش زندگی او را به مدت پانزده سال احاطه نمود. اشتیاق او در ایجاد یک تشکل برای دکتراں جدید پزشکی خود سبب شد که اقدام به تأسیس کالج تحصیلات تکمیلی در زمینه هومیوپاتی نماید. اما او نتوانست حتی رضایت یک پزشک را جلب کند. اقدام بعدی او تلاش برای احراز یک پست در دانشگاه لایپزیک بود. در این اقدام او پس از ارائه استادانه یک رساله در مورد داروی هلبورسفید (وراتروم آلبوم) بدون این که اشاره مجادله‌آمیزی به هومیوپاتی داشته باشد، موفق شد.

هانمن از زمستان سال ۱۸۱۲، هر هفته دو جلسه سخنرانی داشت و مرتباً حرفه پزشکی سنتی را به باد انتقاد می‌گرفت. از آنجایی که این مسئله غیرسازنده (برای موقعیت او) و البته غیر قابل کنترل، اغلب منجر به ذکر ارزش هومیوپاتی از سوی او می‌شد، سبب گردید که حامیان کم و دشمنان زیادی پیدا کند.

جلسات انتقادی او در اکتبر سال ۱۸۱۳ با نبرد سه روزه لایپزیک بین نیروهای ناپلئون و نیروهای متحدین دچار وقفه شد، این واقعه و قتل عام، هشتاد هزار کشته و شمار مشابهی زخمی بر جا گذاشت.

اولین دلیل بر مؤثر بودن هومیوپاتی

تمامی پزشکان حاضر در لایپزیک و از جمله هانمن شبانه‌روز برای مداوای مجروحین جنگ در

بیمارستان‌های نظامی تلاش می‌کردند. شیوع تیفوس در شهر لایپزیک متعاقب نبرد، برای هانمن اولین موقعیت را پیش آورد تا به وضوح تأثیر درمان به روش هومیوپاتی را به منصه ظهور برساند. نتایج این درمان‌ها یک سال بعد در یک روزنامه آلمانی منتشر شد، که نشان می‌داد از مجموع یکصد و هشتاد مجروح مداوا شده به روش هومیوپاتی فقط دو نفر جان یافته‌اند. نرخ مرگ‌ومیر در آن زمان با مداوای رایج آن دوران بیش از ۵۰ درصد بود.

ماتریا مدیکا پیورا

طی سال‌های بعد مداوای پزشکی هانمن در لایپزیک رو به شکوفایی نهاد و موفقیت درمان هومیوپاتی او تا حدی مورد تشویق واقع شد و تعدادی از پزشکان جوان از خود گذشته، دور هانمن را گرفتند. او از زندگی خانوادگی لذت می‌برد و دیدارهای منظمی نیز در خانه خود با گروه پزشکان جوان که به این زیرکی، هوش و خرد هانمن پاسخ مثبت داده بودند و مشتاقانه در پی فراگیری بیشتری از هومیوپاتی بودند، برگزار می‌کرد. هانمن گروهی از همکاران را برای انجام پروینگ داروهای هومیوپاتی جدیدتر که خطر زیادی نیز برایشان داشت، ترتیب داد. نتایج این پروینگ در کتاب "ماتریکامدیکا پیورا" درج شده است. بین سال‌های ۱۸۱۱ و ۱۸۲۱ شش جلد از این کتاب مهم منتشر شد. جدای از شرح مفصل هر داروی هومیوپاتی و کاربرد آنها در درمان بیماری، او رویکرد انسان‌نگر خود را در تجویز داروهای هومیوپاتی بیان نموده است. او چنین آموزش می‌دهد "وظیفه پزشکان آن است که بجای درمان بیماری، اختصاصات دقیق هر مورد بیماری را شناسایی کنند، اختصاصاتی که ویژه و منحصر به آن فرد می‌باشد."

"هیچ مورد بیماری دینامیکی وجود ندارد که به‌طور سریع و با دوام درمان شود، آنهم به‌طریقی آسان‌تر، سریع‌تر، قابل اعتمادتر و بادوام‌تر از هر روش درمانی قابل درک دیگر مگر با استفاده از دزهای کوچک داروی هومیوپاتی"

"کتاب ماتریکامدیکا پیورا" حتی امروز کتاب مرجع استاندارد هومیوپات‌ها در سرتاسر دنیا می‌باشد

این کتاب همراه با "ارغنون درمان منطقی" پایه هر مطالعه و پژوهشی را در هومیوپاتی تشکیل می‌دهند. مدت کوتاهی بعد از مرگ دخترش Wihelmina، نهضت مخالفت بر علیه هومیوپاتی از طرف مجموعه پزشکی به طور جدی آغاز شد.

شماری از بیانیه‌های انتقادی در مورد هومیوپاتی که بعداً تبدیل به شکایت نامه‌های رسمی گردید، از سوی داروخانه‌داران لایپزیک مطرح شد. آنها هانمن را متهم کردند که حقوق آنها را با استفاده از تهیه داروهای هومیوپاتی خود، نقض کرده است. هانمن در دادگاه در این باره از خود دفاع نمود. او دلیل آورد که داروهای هومیوپاتی فقط یک داروی ساده بوده و در ترکیب آن اجزای مختلفی از مواد وجود ندارد و نسخه‌پیچی در مورد آن صدق نمی‌کند. علاوه بر این او چنین گفت که دزهای بسیار پایین در هومیوپاتی کاربرد دارد، آنقدر پایین که نمی‌توان هیچ ماده مؤثر و فعالی در آن یافت. بنابراین لزومی به پرداخت وجهی برای دریافت آنها از داروخانه نیست زیرا طبق قانون آنها باید بر حسب وزن داروی خود را به فروش برسانند.

دفاعیه هانمن توفیقی نداشت و دادگاه لایپزیک او را جریمه نمود. دادگاه همچنین او را از تهیه داروهای خودش منع نمود.

دور دیگری از تنفر فزاینده پزشکان لایپزیک زمانی بود که هانمن اقدام به درمان شاهزاده کارل از شوارزنبرگ (فرمانده نیروهای متحدین در نبرد لایپزیک) نمود. این شاهزاده قدرتمند و مشهور در سرتاسر اروپا از یک شوک رنج می‌برد و زمانی که از درمان پزشکی رایج توفیقی نیافت، از محل خود در اتریش به لایپزیک مسافرت نمود تا تحت درمان هانمن که در این زمان مشهور شده بود قرار گیرد. متأسفانه، عادت نوشیدن مسکرات شاهزاده با حجامت زیاد او که توسط پزشکان آلوپات صورت گرفته بود، هم‌زمان شد و این امر سبب مرگ او گردید و این در حالی بود که هانمن از بهبودی مورد خود ناامید و مایوس شده بود.

مجازات هومیوپات‌ها

پزشکان آلوپات که از انتخاب هانمن توسط شاهزاده کارل حسادت می‌ورزیدند، از فرصت بدست آمده از مرگ شاهزاده برای بی‌اعتبار نمودن هومیوپاتی استفاده کردند. نتیجه کالبدشکافی شاهزاده شامل حمله بی‌اساس و مغرضانه به هومیوپاتی بود. در گزارش ادعا شده بود که داروی هومیوپاتی هانمن به‌خاطر به تأخیر انداختن درمان‌های انجام یافته آلپاتیک کاملاً مضر بوده است. این فقط یکی از حملات تلخ و زهرآگین به هانمن بود. او از طرف بسیاری از دانشجویانش که واهمه ارتباط آنها با هانمن و هومیوپاتی فرصت اخذ مدرک پزشکی شان را به مخاطره می‌انداخت، طرد شد. مقالاتی که هومیوپاتی را به تمسخر می‌گرفت مرتباً در روزنامه‌ها و ژورنال‌های پزشکی به چاپ می‌رسید. با این شرایط و ممنوعیت قانونی تهیه داروهای هومیوپاتی هانمن دریافت که ادامه کار برای او غیرممکن است. سایر پزشکان هومیوپات نیز مجازات شدند. دکتر کارل فرانز را به اجبار بازنشسته کردند. داروهای هومیوپاتی دکتر کریستین هامبورگ توقیف و در یک حرکت نمادین در حیات کلیسای محلی مدفون گردیدند. دکتر کریستین اولین شهید هومیوپاتی می‌باشد چرا که بعد از چندین مرتبه احضار در دادگاه در نهایت به حبس محکوم شد. او سه روز بعد از حبس درگذشت. ضربه نهایی زمانی وارد شد که سیزده پزشک لایپزیکی یک مقاله طویل در "leipsiger zeitung" منتشر کردند که ادعاهای هانمن را در یک مقاله پیشین چاپ شده بود، تکذیب و رد کردند (در واقع آنها اصلاً مقاله عالی هانمن را درک نکرده بودند) در این گیرودار، داروخانه‌داران لایپزیکی اقدامات خود علیه هانمن برای متوقف نمودن فعالیتش را افزایش دادند.

علی‌رغم حمایت چهل تن از ساکنان لایپزیکی در حمایت از هانمن که البته با تأخیر انجام شد، هانمن در ژوئن سال ۱۸۲۱ لایپزیکی را به قصد کوتن ترک کرد. او نمی‌خواست در شهر کوچکی مثل کوتن بماند، اما حاکم این شهر بنام دوک فردیناند به او اجازه داد که آزادانه به مداوای هومیوپاتی بپردازد. در واقع دوک اولین بیمار هانمن بود.

حالا هانمن شصت و شش ساله شده بود و آرزوی دیگری نداشت مگر ادامه کار با شیوه درمانی